

1982). inddrager retten endda direkte afvejningshensynet i miljøbeskyttelseslovens § 1, stk. 3, som grundlag for afgørelsen.

I de tilfælde, hvor forvaltningen af miljøbeskyttelseslovgivningen er henlagt til lokale folkevalgte organer, vil det ikke kunne udelukkes, at forvaltningsafgørelser bliver til ud fra interesseafvejningshensyn, hvor også betydelige elementer af politisk skøn spiller ind. Det synes imidlertid, som om, det netop på miljøbeskyttelsesområdet har været markant, at denne interesseafvejning har givet sig helt uønskedé udslag og samtidig kun i meget behersket omfang er fremtrådt som en åbenbar præmis over for befolkningen.

De senere års miljøbeskyttelsesdebat har derfor hovedsagelig været præget af synspunkter, hvor enkelt-sager er placeret som udgangspunkt for debatten, og hvor de tilgrundliggende principper kun undtagelsesvis er kommet frem som ledende momenter i diskussionen. I så henseende har statsministerens åbningstale, se Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne, sp. 12, udgjort en undtagelse i og med, at miljøproblemerne blev fremdraget netop i skikkelse af afvejningshensynet. Således sagde statsministeren:

»Miljøproblemerne er noget, vi alle sammen er i berøring med i dagligdagen. Vi har brug for godt vand, vi skal kunne spise vores mad uden frygt for, at det skader vores helbred. Vi ønsker at værne om naturen, så balancen i den ikke bliver øde-

lagt. Og derfor skal vi selvfølgelig fortsætte med en aktiv og effektiv miljøpolitik.

Jeg tror, vi alle lægger stor vægt på, at det i videst muligt omfang sker i snævert samarbejde og i forståelse med erhvervslivet. Forureningsbekæmpelsen skal sandelig være effektiv, men vi skal også søge at undgå, at den lægger for snærende bånd på vore virksomheder eller belaster dem med, hvad jeg vil kalde unødigt høje omkostninger. Opgaven er hele tiden at søge en brugbar og rimelig balance mellem det, vi opnår, og omkostningerne ved at opnå det.«

Der er for forslagsstillerne ingen tvivl om, at dette bør være et tydeligt signal til offentligheden om at indlede en debat om interesseafvejningen i miljøbeskyttelseslovgivningen.

Som grundlag for denne debat bør det være åbenbart, at enhver tilladelse og godkendelse, der er tilvejebragt på grundlag af bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 1, stk. 3, genanvendelseslovens § 2, stk. 2, og kemikalielovens § 2, stk. 2, også skal synliggøre, at denne interesseafvejning finder sted. Derfor bør denne afvejning i overensstemmelse med grundprincipperne i forslag til forvaltningslov (L 4), kapitel 6, også fremgå direkte af afgørelsen, således som den fremtræder over for adressaten og for så vidt offentliggørelse finder sted over for offentligheden i form af offentliggørelse af afgørelsen i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 65.